

FAPTUL DIVERS

Amfora de la Unirea

In ansamblul descoperirilor arheologice efectuate de-a lungul anilor în județul Călărași, Unirea era singura localitate de pe malul Borcei unde nu fusese descoperite urme arheologice de pe timpul getilor. Era, ca să spunem așa, „pata albă” inexplicabilă în contextul descoperirilor în zonă (la Grăditea, la Olina și, mai ales, la Jepălia) a mai multor așezări getice. Fapt însă că s-a descoperit și la Unirea, între altele, o amfora de pe vremea getilor, ceea ce atestă că și pe aceste locuri el au fost... ca la ei acasă.

Mai mult decit sportivitate

Pentru promovarea în prima divizie a volei masculin, a avut loc un meci de baraj între echipele „Carpați” Rm. Vilcea și „Motor” Baia Mare. După cum s-a mai anunțat, partida s-a încheiat cu rezultatul de 3-2 pentru vilceeni. După meci, unia dintre componenții echipei „Carpați” s-a făcut rău și, realtatea, viața îi era în pericol. Aflat în apropiere, Ludovic Măteș, medicul medicului însoțitor a constatat, deoprită, stima și prețuirea voleibalistilor și suportorilor.

Cursă neobișnuită

Am mai scris în ziarul nostru despre diferitele experimente pe care le fac specialiștii români privind reducerea consumului de combustibil în transporturi. Astăzi semnalăm aici întoarcerea dintr-o cursă mai puțin obișnuită a unui autocamion DAC-665 T. El a parcurs 20.000 km folosind drept carburant nu amestecul obișnuit din 25 la sută metanol și 75 la sută motorină. Calculul arată că, prin folosirea metanolului, autocamionul a realizat, de-a lungul celei 20.000 km economii de circa 1.000 litri motorină. Specialiștii Centrului de cercetări științifice și inginerie tehnologică pentru autovehicule Brașov — autorii acestor experimente apreciază că, prin îmbunătățirea pe care le vor aduce motorului cu care sînt echipate respectivele autocamioane, se poate ajunge la creșterea proporției metanolului în amestec pînă la 30 și chiar 40 la sută.

„Cascadorii”

Neavînd nici o ocupație, Mihail Terimă și Ioan Brăsoveanu din Bacău au tinut cu tot dinadinsul să devină cascadori. Urcau pe blocuri și, de acolo, escaladau balcoanele. Intrau în locuințele oamenilor și, prin sărituri, intrau pe geam și țeseau pe usă. Fiește, nu cu miimele poale. Înșfăcau tot ce le țesea în cale. Cu deosebire, obiecte de valoare. Intre altele, au răpedit o cană de aur și cîtec și amîndoi fluierau ca la pagubă.

Buni de plată

Locatarii unor blocuri din municipiul Tulcea au sesizat faptul că sumele de bani pe care urmau să le plătească întreprinderii de gospodărie comunală și localitățile sînt deosebit de mari față de valoarea serviciilor pe care respectiva întreprindere le prestează. Asociația de locatari nr. 29 a fost obligată să plătească un plus de 1000 lei, reprezentînd contravaloarea unei cantități de combustibil care nu fusese, în realitate, nici livrat, nici consumat. În urma insistențelor asociației respective, întreprinderea s-a restituit cei 1000 de lei. Și cînd toți locatarii se bucurau că sesizarea fusese rezolvată fîresc, aceeași asociație a fost încercată, de aceeași întreprindere, la începutul lunii următoare cu... 20.000 lei. Din nou sesizare, din nou întrebare: De ce? Răspunsul întreprinderii:

— În scriștele noastre figurează niște cantități mai mari de combustibil și cineva trebuie să-l plătească, nu?

Da, dar cei care au ars gazul și n-au întocmit scriștele corect.

Corigentă la purtare

Avînd masină personală, a încercat o dată, de două ori, de 3, 4, 5 și 6 ori să obțină permisul de conducere auto, dar tot de 1, 2, 3, 4, 5, 6 ori M.V. din Godeni-Argeș nu a promovat examenul. Într-o zi, la rugămintea unui șofer s-o ducă pînă la Pitești cu masina sa. La întoarcere, M.V. s-a urcat la volan și a fost surprinsă conducînd fără permis. După câteva zile, cel care îi încredințase volanul, aflat și el în culpă, a încercat să-l ofere unui lucrător de miliție o „mică atenție”, dar s-a ales cu încă o infracțiune — încredințarea și conducerea unei mașini fără permis.

Și astfel, cei doi — după cum ne informază procurorul P. Arsenescu din Cîmpulung — au fost trimiși să dea seamă în fața legii.

Am uitat să facem precizarea că M.V. care n-a promovat examenul de 1, 2, 3, 4, 5, 6 ori, este corigentă și la purtare, fiind de profesie... profesoară.

Rubrică realizată de
Petre POPA
și corespondenții „Scintei”

STILUL DE MUNCĂ — IN CONCORDANȚĂ CU EXIGENȚELE NOII CALITĂȚI

BUNA ORGANIZARE, REPARTIZAREA RAȚIONALĂ A FORTELOR

cerințe ale creșterii eficienței muncii politice

Ne-am propus să urmărim, în câteva comuna din județul Suceava, cum se acționează pentru planificarea judicioasă a muncii de partid, ca principala metodă de organizare și conducere a întregii activități politico-organizatorice.

Din capul locului se cuvine reamintit faptul că, în cadrul comitetelor comunale de partid, al organizațiilor de bază din unitățile care au constituit obiectul documentării noastre, este tot mai pregnantă preocuparea ca planurile de muncă să fie judicioase întocmite. Există în acest sens o bună experiență. Și există preocupări pentru a orienta activitatea politică și alături de planificarea sarcinilor curente cu cele de perspectivă; pentru a acționa corespunzător hotărîrilor conducerii partidului la legătură țării, indicațiilor și orientărilor date de secretariatul general al partidului, adaptate, desigur, la specificul și condițiile concrete ale locului de muncă. Semnificativ este și faptul că acțiunile mai importante, analizele planificate, ședințele de lucru și activitățile școlare sînt orientate spre aspectele de importanță majoră.

Comuna Scheia. Avem în față hotărîrea adunării generale de dare de seamă din luna mai a acestui an, pe temeiul din al organizației de bază din cooperativa agricolă de producție. Hotărîrea — rod al dezbaterilor, în spirit critic și autocritic, prin participarea unui mare număr de comunisti — a devenit document în lumina căruia vor fi orientate viitoarele activități. Scopul confruntării celor două documente? Să vedem în ce măsură s-a aplicat în trecut de la sarcinile prevăzute în hotărîre la acțiunile concrete esalonate pe termene riguroase, cu răspunderi în funcție de necesități și potențialul de forțe cu care sînt dotate la pregătirea și desfășurarea lor.

Să urmărim fie și numai un obiectiv cuprins în hotărîrea adoptată: creșterea producției în sectorul zootehnic. S-a pornit de la o realitate viu deosebită de actuală: de o producție de seamă și alegeri: producția de

lapte de oale și lînă a fost depășită în schimb, planul la lapte a fost depășit cu peste două ori, în portie de numai 47 la sută. Ce se prevede în planul de muncă trimestrial? Evident, măsuri concrete care să determine o schimbare în bine cit mai rapidă. Menționăm cîteva dintre ele: completarea efectivului de animale; asigurarea furajelor necesare; întregirea numărului de îngrijitori și instruirea lor corespunzătoare; alimentarea continuă cu apă a fermei din satul Scheia etc.

Termenele și responsabilitățile

Privim caietul de însemnări al tovarășului Gheorghe Babi, membru comitetului comunal, care răspunde de această organizație.

— Urmărim atent fiecare acțiune prezărită în planul de muncă și, pentru a putea analiza mai temeinic această activitate în adunarea generală de partid din luna mai. Controlul îndeplinirii obiectivelor inserate în planul de muncă preîntîmpină o eventuală autocritică din partea celor ce au responsabilități directe

VIATA DE PARTID IN ORGANIZAȚII COMUNALE DIN JUDEȚUL SUCEAVA

trece în dreptul fiecărei măsuri sint precise, clare.

Căuțind să vedem cum au fost traduse în fapte de muncă cele propuse în planul de muncă pe trimestrul II a.c., ne-am adresat comunistilor din comuna Scheia, care au fost sarcină să informeze periodic adunarea generală de partid în studiul îndeplinirii hotărîrilor și a sarcinilor încredințate fiecărui comunist.

ne pune în situația de a lua măsuri pe loc, cu alte cuvinte, se asigură o activitate continuă între adunări.

Rostul planurilor de muncă este de a determina o organizare judicioasă a muncii, repartizarea rațională a forțelor prin mobilizarea comunistilor la îndeplinirea obiectivelor propuse.

— Întocmirea planului de muncă este doar începutul, ne spune Gheorghe Pădureanu, secretarul organizației de partid nr. 1 din cadrul cooperativei agricole de producție din comuna Dumbrăveni. După ce planul a fost definitivat, toti membrii biroului organizației de bază trec îndată la organizarea acțiunilor, la mobilizarea oamenilor.

Dar viața nu stă în loc, apar noi probleme, noi sarcini. Cum se procedează în acest sens în comuna Emil Bodnaruș avam să aflăm de la Gheorghe Poduc, formatarul comitetului comunal de partid:

— În practica muncii, membrii comitetului comunal de partid folosesc planul operativ (săptămînal), în vederea îndeplinirii sarcinilor curente. În el se regăsește pe scurt, pe scurt, scurta, obiectivele stabilite prin planul de muncă trimestrial. Prin urmărirea modului cum a fost dus la îndeplinire planul operativ din săptămînă se prezintă la adunarea generală și sînt puse în valoare resurse și posibilități suplimentare necunoscute încă în perioada întocmirii planurilor de muncă trimestriale.

In funcție de sarcinile stabilite pe termen scurt, în planul operativ organizarea de partid nr. 1 din cadrul cooperativei agricole de producție din comuna Dumbrăveni. După ce planul a fost definitivat, toti membrii biroului organizației de bază trec îndată la organizarea acțiunilor, la mobilizarea oamenilor.

Am participat la adunarea generală a acestei organizații, adunare în care a fost aprobat planul de muncă din satul Scheia am reușit să reduec la măsura lor tradițională mai multi oameni care lucrau în Suceava, în frunte cu Dumitru Buhac, un fcutus inginer de animale. În prezent, se lucrează la descoperirea mijloace montane a celor 20 de hectare cuprinse în plan.

Există însă, mai precis a existat pămînt nefolosit. Care, după cum a demonstrat-o experiența noastră, constituie, atunci cînd se trece la valorificarea lui, gospodăresc, o adevărată bogăție.

Istoria punerii în valoare a acestor

dar nu s-a intervenit cu măsuri pentru prevenirea și înlăturarea lor.

Redacția a îndrumat această sesizare, pentru soluționare. Comitetul județean Argeș al P.C.R. Din referatul întocmit de Comitetul județean, verificarea a fost efectuată de un colectiv complex, format din activiști de partid și de stat de la nivel județean și din partea Ministerului Minelor. Cu prilejul analizei s-a ținut seama de faptul că în legătură cu problemele respective au existat mai multe sesizări. Ca urmare a concluziilor rezultate și a grăbitărilor faptelor constatate, biroul comitetului județean de partid a hotărît sancționarea cu „tot de blam cu avertisment” a inginerului-sef energetic, C. Dubintov, înlocuirea sa din funcție și trecerea în activitatea direct productivă; sancționarea disciplinară cu diminuarea retribuțiilor și pe linie de partid cu „tot de blam” a directorului întreprinderii, Florin Stoinescu; sancționarea pe linie de partid cu „mustare” a secretarului comite-

Construcții noi de locuințe la Moinesti. Foto: C. Bursuc

CUM SINT SOLUȚIONATE SCRISORILE OAMENILOR MUNCII?

Pentru îmbunătățirea întreprinderii

„In unele sectoare ale întreprinderii industriale din județul Argeș, se sesizează într-o scrisoare, s-au constatat nereguli și abateri de la normele legale și de disciplină „la muncă”. Intre altele, se relatează că inginerul-sef al sectorului mecanic-energetic, C. Dubintov, a luat unele materiale din întreprindere pentru construcția casei proprii personale, folosind mașinile unității pentru transportul acestora. El a fost sprînjinit de inginerul-sef al sectorului „Suprafațelor”, Ștefan Geșu, și de secretarul comitetului de partid din întreprindere, dar nu s-a intervenit cu măsuri pentru prevenirea și înlăturarea lor.”

Terenurile dintre blocuri — gospodărie mai judicioasă

Răspunzînd unei scrisori adresate redacției de Ioan Budai din cartierul „Dealul florilor” din municipiul Dej, județul Cluj, în care se făcuseră unele propuneri referitoare la mobilizarea terenurilor dintre blocuri în scopul cultivării lor, comitetul executiv al consiliului popular municipal ne-a adus la cunoștință cele ce urmează.

În cartierul respectiv, ca și în celelalte zone ale municipiului, terenurile dintre blocuri sînt folosite de locatarii blocurilor și de membrii familiilor care locuiesc în zonele dintre blocuri, în scopul cultivării lor. Aceste terenuri sînt utilizate pentru producerea de legume și zarzavaturi, în unele cazuri și pentru creșterea animalelor. Aceste activități contribuie la îmbunătățirea condițiilor de viață ale locuitorilor și la economisirea costurilor de întreținere a terenurilor. Comitetul executiv al consiliului popular municipal ne-a adus la cunoștință cele ce urmează.

Spicuri din răspunsuri

● Uniunea județeană a cooperativei agricole de producție Suceava: Într-adevăr, pe o suprafață de circa 30 ha, din sectorul Suceava, aparținînd C.A.P. Dolhasca, există exces de umiditate. Amatoriile de cană, executate pînă acum pentru înlăturarea acestor fenomene n-au dat rezultate bune. Terenul respectiv a fost cuprins în planul de desecări pe bază de tuburi ceramice înropate ce se vor executa în următoarele două ani în zona rîului Suceava și Siret, de la Udești pînă la Dolhasca.

● Grupul întreprinderilor pentru producerea masinilor agricole (G.I.P.M.A.): În legătură cu propunerea făcută de Vasile I. Băhriș din cadrul C.A.P. Costești, județul Botoșani, precizăm că unitățile de producție din fiecare județ ale Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare asigură în mod curent fabricarea unor echipamente de recuperare peavă, ce se adaptează la combinale C-12. Pentru executarea unor asemenea adaptări, unitățile respective pot adresa întreprinderilor respective ale M.A.I.A.

lului de partid din întreprindere. Ion Ghizdăvăș. De asemenea, plenera comitetului de partid al I.M.C. a sancționat cu „tot de blam” pe seful sectorului „Suprafațelor”, P. Chirvasiu, stabilind și schimbarea acestuia din funcție. Au fost totodată impozate și alte măsuri pentru îmbunătățirea activității de ansamblu a întreprinderii, pentru prevenirea avarierilor.

Unor terenurilor bune de cultivat, orănele de specialitate ale consiliului popular au intensificat și reabilitat suprafețele dintre blocuri ce pot fi plantate cu legume și zarzavaturi. S-a făcut totul cu grijă, respectîndu-se detaliile de sistematizare și zonare lor respective. Unii cetățeni, neocotînd însă măsurile stabilite, au ocupat terenuri în mod nelegal, ceea ce le-a împiedicat cu tot felul de garduri executate din diverse materiale (sunt de pomenit să se facă le de construcții), au tăiat pomi fructiferi, copaci ornaționali etc. Pentru înlăturarea unor asemenea avarieri, un astfel de aspecte necorcte, conducerea consiliului popular municipal a dispus desființarea completă a improprieților executate neocorespunzător, urmînd apoi ca terenurile să fie utilizate potrivit destinelor stabilite. Deci, nu este cazul de pînă în vorbă că s-ar restrînge sau s-ar restrînge la cultivarea de legume și zarzavaturi pe unele terenuri dintre blocuri. Dimpotrivă, se urmărește ca în aceste zone să se desfășoare — și așa se desfășoară în prezent — în mod organizat, activități de cultivare și reabilitare de către consiliul popular tuturor cetățenilor care locuiesc în zonele dintre blocuri, în scopul realizării unei gospodăresc să cultive legume și zarzavaturi.

AUTOAPROVIZIONAREA — in întrebări și răspunsuri... faprice

Comuna Iara din județul Cluj, cu peste 6.000 de locuitori, așezată la poalele masivului Băisori, vecin înșelpeț, se află în... pragul urbanizării: are blocuri de locuințe pentru care lucrează în exploatarea minieră, în unitatea de explorări geologice. În cea forestieră sau la întreprinderea de transporturi; în centrul comunal, cit și în satele aparținînd comunei. Aceste activități pentru desfacerea produselor agroalimentare și industriale, unități mesteșugărești. Orasul înaintea în viața satului, transformînd rapid viața oamenilor. „Ceea ce este intervenit primarul comunei tovarășului Alexandru Făgădaru — nu înseamnă că activitatea noastră de producători de bunuri agroalimentare trece pe planul al doilea.”

Cu toate condițiile pedoclimatice aspre, acestea au obținut anul trecut recolte care le-au permis să depășească cu 24 la sută livrările la fondul de stat, ceea ce a dus și la o creștere considerabilă a veniturilor cooperativei. „Pentru anul acesta — ne spune tovarășul Alexandru Lung, președintele C.A.P. Iara — ne-am propășit și mai bine. Am feritizat mari suprafețe cu îngrășămînt organic, grii a ieșit frumos, am

siderate cu nu mult timp în urmă, nefolosibile au devenit astăzi o sursă pentru creșterea producției de lapte și carne. „Pămînt nefolosit nu există — continuă primarul ideea. Există însă, mai precis a existat pămînt nefolosit. Care, după cum a demonstrat-o experiența noastră, constituie, atunci cînd se trece la valorificarea lui, gospodăresc, o adevărată bogăție.”

Istoria punerii în valoare a acestor

dreptății, pe care mica industrie este dator să o onoreze fără întîrzieri.

Dar nici urbanizarea nu pîtrunde în comună... cu miimele goale, și ea își așteaptă contribuția la autoaprovizionare. Astfel, terenul bătător de lîngă exploatarea minieră, atribuit cantinei acesteia, s-a transformat în două hectare de grădini, lezumele fiind folosite la pregătirea menajului pentru oamenii din subteran. Această cantină are în gospodărie anexă 65 de porci. Interesul soților din centrul comunal a preluat un hectar tot din pămîntul „nefolosit” și l-a transformat în fel, în grădina de zarzavat; o altă suprafață a fost atribuită spitalului. S-au descoperit suprafețe care au fost atribuite minierilor și care sînt acum brazi de lezume. Pentru a încuraja pe gospodarii comunei să cultive orice parcelă liberă, consiliul popular s-a îngrîșit de procurarea semințelor a uneltor agricole, prin intermediul cooperativei de producție, achiziții și desfacere a mărfurilor.

EXPERIENȚA DOVEDEȘTE CĂ FIECARE SUPRAFAȚĂ DE TEREN POATE FI MAI BINE FOLOSITĂ

O convingătoare demonstrație în comuna clujeană Iara

incheiat înămintatul porumbului în condiții tehnice superioare, cu soiuri mai productive și mai precoce. Avem și pămînt pe care nu se poate lucra cu masinile agricole, 60 de hectare care lucrează în exploatarea minieră, în unitatea de explorări geologice. În cea forestieră sau la întreprinderea de transporturi; în centrul comunal, cit și în satele aparținînd comunei. Aceste activități pentru desfacerea produselor agroalimentare și industriale, unități mesteșugărești. Orasul înaintea în viața satului, transformînd rapid viața oamenilor. „Ceea ce este intervenit primarul comunei tovarășului Alexandru Făgădaru — nu înseamnă că activitatea noastră de producători de bunuri agroalimentare trece pe planul al doilea.”

Si sectorul zootehnic beneficiază de condiții mai bune. Aici problema numărului unu este aceea a furajelor. Pentru soluționarea ei au fost excludute suprafețele cultivate cu trifoi, sieclă furajeră și liliou; pe întîrșul pășuni și C.A.P. s-au executat lucrări de regenerare, fertilizare și suprainsămîntare, iar pămînturile montane au fost amenajate pentru pășunatul în timpul verii. Spre a se asigura în totalitate furajele necesare pe timp de iarnă, și furajele din domeniile forestiere vor fi recoltate și conservate. Terenuri con-

teii „adevărate bogății” în sectorul neocorporativizat din satele montane e simplă: o comisie comunală de producători agricoli, activizată de consiliul popular, a identificat mari suprafețe pe care se puteau cultiva furaje și anumite soiuri de cereale, dar care stăteau de ani în șir necultivate, cu falsă firmă de „nefolosibile”. După identificarea acestora, proprietarii lor au primit semînte de plante furajiere, griu de primăvară, iar pentru arat, acolo unde terenul o permite, a fost aceluși otormă specială de mecanizatori. Este drept, pentru valorificarea acestor bogății — pămîntul — mai sînt încă multe de făcut. De exemplu, deputatul Ileana Zaprea, din satul Ocnașel, cerea cooperativei comunale să procure stănelor pluşuri cu comanlate și schimbătoare, ca și caiele pentru potcovitul cailor. Cerere in-

— Și dacă...? Nu mai există nici un dacă, vă asigur. Avem, în privința asta, o experiență îndelungată. Chiar dacă amenințările cu pricina erau „sincere”, dar în marea majoritate a cazurilor ele nu sînt decît o manevră ieftină, tot n-ar

LEGILE ȚĂRII — TEMEINIC CUNOSCUȚE, FERM APLICATE

Cele cîteva cazuri pe care mi le-a istorisit tovarășul Ștefan Ștefan, procurorul-șef al procuraturii din Cîmpulung, județul Argeș, vorbesc despre oameni care, dintr-un motiv sau altul, în baza acuzațiilor sau la parțiale vătămate”, ajung în fața instanțelor de judecată. În toate cazurile, cum spune el, este vorba despre conflicte individuale sau despre acte antisociale, în care mi totdeauna există un „pînă” și o „parte vătămată”. Acești oameni sînt audiați martorii și este ascultat N. S. — „partea vătămată”. El vine la bară și zice răspicat: „Nu mi s-a furat nimic.”

Lesne de imaginat că declarația a stimat stupoare. I s-au amintit faptele în desfășurarea lor: reclamația, cercetarea, primădarea infractorilor, declarațiile sale anterioare... — A, da, a fost ceva dar obiectele le-am găsit a doua zi într-un coș de gunoi... Procurorul-șef Ștefan Catrina surde acum... — Puneți-vă în situația mea de atunci și veți vedea de cit calm am avut nevoie. Mi-am dat seama imediat cum despre ce ar putea să fie vorba și am cerut amînarea cu cîteva

de societate noastră în dreptul a-o fac. După care, haine și alte obiecte de birou pe N.S. și am discutat ca să zic așa, ca de la om la om... Și-am aflat. Cu o săptămîna înainte, pentru valorificarea acestor bogății — pămîntul — mai sînt încă multe de făcut. De exemplu, deputatul Ileana Zaprea, din satul Ocnașel, cerea cooperativei comunale să procure stănelor pluşuri cu comanlate și schimbătoare, ca și caiele pentru potcovitul cailor. Cerere in-

— Și dacă...? Nu mai există nici un dacă, vă asigur. Avem, în privința asta, o experiență îndelungată. Chiar dacă amenințările cu pricina erau „sincere”, dar în marea majoritate a cazurilor ele nu sînt decît o manevră ieftină, tot n-ar

Ripostă hotărîtă oricărui fapt antisocial!

nostru și au încercat mai întîi să-i cumpere retracerea declarațiilor inițiale. El a refuzat. Atunci au trecut la amenințări directe: „Dacă o să fim condamnați, cînd ieșim din închisoare te ținem năm”. Și chiar cu cîteva minute înainte de proces și-au repetat, în termeni mai categorici, amenințarea, spunîndu-i că-l vor „aranja” chiar după proces dacă... În termeni juridici asta se cheamă instigare la mărturie mincinoasă și se pedepsește aspru. I-am spus atunci omului nostru ceea ce trebuie să știe orice om

ram, pe orice cale, acuratețea morală a vieții noastre, a societății. Și că pentru asta se cere fermitate, putere de a rezista presunilor și, desigur, unedori, curaj. În cazul lui, despre nevoia de curaj era vorba. Amenințările, reale desigur, intrînd și ele sub incidența legii, trebuiau aduse la cunoștința păzitorilor legii. Din prima clipă. Ca să se poată administra, pentru dovedirea lor, probele necesare. L-am asigurat că se află sub ocrotirea noastră și l-am convins. La reluarea ședinței, N.S. a spus tot adevărul.

— Și dacă...? Nu mai există nici un dacă, vă asigur. Avem, în privința asta, o experiență îndelungată. Chiar dacă amenințările cu pricina erau „sincere”, dar în marea majoritate a cazurilor ele nu sînt decît o manevră ieftină, tot n-ar

— Și dacă...? Nu mai există nici un dacă, vă asigur. Avem, în privința asta, o experiență îndelungată. Chiar dacă amenințările cu pricina erau „sincere”, dar în marea majoritate a cazurilor ele nu sînt decît o manevră ieftină, tot n-ar

anchetă socială

impotrivă tuturor evidențelor, că nici vorbă să se fi întîmplat așa ceva... Din nou se suspendă ședința, din nou o discuție deschisă cu procurorul-șef. Și, din nou, la miloc fusese amenințările... S-a adăugat astfel, la dreapta sentință pentru furt, și aceea, la fel de dreaptă, pentru instigare la mărturie mincinoasă. De adăugat aici mai mult nedumerire și apol indignare a martorilor — oameni serioși — care, în numele ideilor de cinste, de adevăr, de salubritate socială, au alergat și l-au prins pe răufăcător, apoi au accep-

— Și dacă...? Nu mai există nici un dacă, vă asigur. Avem, în privința asta, o experiență îndelungată. Chiar dacă amenințările cu pricina erau „sincere”, dar în marea majoritate a cazurilor ele nu sînt decît o manevră ieftină, tot n-ar

— Și dacă...? Nu mai există nici un dacă, vă asigur. Avem, în privința asta, o experiență îndelungată. Chiar dacă amenințările cu pricina erau „sincere”, dar în marea majoritate a cazurilor ele nu sînt decît o manevră ieftină, tot n-ar

— Și dacă...? Nu mai există nici un dacă, vă asigur. Avem, în privința asta, o experiență îndelungată. Chiar dacă amenințările cu pricina erau „sincere”, dar în marea majoritate a cazurilor ele nu sînt decît o manevră ieftină, tot n-ar

anchetă socială

— Și dacă...? Nu mai există nici un dacă, vă asigur. Avem, în privința asta, o experiență îndelungată. Chiar dacă amenințările cu pricina erau „sincere”, dar în marea majoritate a cazurilor ele nu sînt decît o manevră ieftină, tot n-ar

— Și dacă...? Nu mai există nici un dacă, vă asigur. Avem, în privința asta, o experiență îndelungată. Chiar dacă amenințările cu pricina erau „sincere”, dar în marea majoritate a cazurilor ele nu sînt decît o manevră ieftină, tot n-ar

anchetă socială

— Și dacă...? Nu mai există nici un dacă, vă asigur. Avem, în privința asta, o experiență îndelungată. Chiar dacă amenințările cu pricina erau „sincere”, dar în marea majoritate a cazurilor ele nu sînt decît o manevră ieftină, tot n-ar

— Și dacă...? Nu mai există nici un dacă, vă asigur. Avem, în privința asta, o experiență îndelungată. Chiar dacă amenințările cu pricina erau „sincere”, dar în marea majoritate a cazurilor ele nu sînt decît o manevră ieftină, tot n-ar

anchetă socială

— Și dacă...? Nu mai există nici un dacă, vă asigur. Avem, în privința asta, o experiență îndelungată. Chiar dacă amenințările cu pricina erau „sincere”, dar în marea majoritate a cazurilor ele nu sînt decît o manevră ieftină, tot n-ar

— Și dacă...? Nu mai există nici un dacă, vă asigur. Avem, în privința asta, o experiență îndelungată. Chiar dacă amenințările cu pricina erau „sincere”, dar în marea majoritate a cazurilor ele nu sînt decît o manevră ieftină, tot n-ar

Un al treilea caz istorisit de procuror vine să ne

Festivalul național „CÎNTAREA ROMÂNIEI”

CENACLUL LITERAR

laborator de creație, mediu de cultură, univers deschis către marea publică

„Trebuie să stimulăm mai mult spiritul de creație al maselor în sfera culturii, dezvoltând cenecluri literare, cercuri artistice, cercuri cu caracter științific și tehnic. În acest scop este necesar să se extindă concursurile de creație și interpretare artistică atât la nivelul comunelor, orașelor și județelor, cât și la nivelul întregii țări, veghind ca acestea să capete un caracter activ, nu formal, și să reprezinte un mijloc eficient de manifestare a talentelor autentice de masă.”

NICOLAE CEAUȘESCU

La Focșani, în vatra Miorișei, oraș de numele cărui se leagă în eternitate marea act de Unirii de la 1859 și care, în acești ani, cunoaște un veritabil avânt cultural, oraș cu o bogată viață artistică, de nivel republican, s-a desfășurat zilele trecute, în cadrul noii ediții a Festivalului național „Cîntarea României”, prima consfățire pe larg a cercurilor și ceneclurilor literare. Organizată de Consiliul Culturii și Educației Socialiste, Uniunea scriitorilor și Comitetul de cul-

tură și educație socialistă al județului Vrancea, consfățirea s-a integrat armonios unei Festival al artelor „Miorișă”, desfășurat în întreaga lună mai în Focșani și în celelalte localități ale județului. Alături de formații locale, de un bun nivel artistic, în aceste zile se întinse aici, cu un număr public, o serie de miori și prestigioase colective artistice profesionale, creatoare, personalități ale vieții noastre culturale și științifice, într-un ansamblu de manifestări cu mare efici-

ență educativă în rîndul exigentului public focșănean, care, generos cu arta adevărată, este departe de a accepta impropria, sub orice formă. Iată de ce s-a dovedit o inspirată idee a organizatorilor de a alege acest frumos și civilizat oraș ca loc al primei consfățiri pe larg a ceneclurilor literare, la care au participat peste 150 de creatoare, autori, animatori, iubitori ai cuvîntului scris.

mai modifice sistemul de evaluare și apreciere: și anume în direcția sporirii exigenței față de tot ce publică, spre a da, astfel, posibilitatea valorilor autentice să se afle. Cunoașterea prin regindirea lecțiilor literare aparținând unor autori consacrați. Căci nu este normal ca, de exemplu, grupaje ale unor poeți cu notorietate să fie inferioro grupajelor publicate de un tânăr debutant. Nu este normal, apoi, ca critica debutanților să examineze cu exigență pe începătorii în timp ce, în aceeași revistă, cărți inferioare volumelor de debut să se bucare de o privire superlativă. În concluzie: stimularea înierilor a „celor ce vin”, nu trebuie privită ca un fapt izolat, în afara muncii scriitorilor, ci în directă legătură cu concepția generală asupra creației, cu exigențele și criteriile generale de apreciere.”

Un „spațiu tipografic” insuficient valorificat: scena căminului cultural și a casei de cultură

Să se reducă oare activitatea ceneclurilor la așezarea portofoliilor diverselor reviste din țară? Nici pe departe, căci, desi este absolut firesc să se creeze celor mai talentați posibilități mai largi de publicare, acest lucru nu se reduce doar la creșterea numărului de pagini. Despre care au vorbit mulți participanți la consfățire. Poetul Mihai Dușescu (Ramuri — Craiova) spunea pe bună dreptate că „cenaclul este un spațiu în care se naște un decit o mină de versificator („e mai important să formezi un bun cititor decit un poet mediocre”): el înseamnă un factor de climat spiritual într-o mare colectivitate”.

O bază largă de selecție și promovare a talentelor din popor

Desigur, numărul membrilor reprezentativi ai ceneclurilor este cu mult mai mare decit al celorlalte organizații culturale și Educației Socialiste, prezentat de tovarășul Gheorghe Constantin, director la C.C.E.S., în cadrul consfățirii, creșterea fără precedent a creației artistice de masă, de la începerea Festivalului național „Cîntarea României”, este ilustrată de următoarele cifre: dacă numărul cercurilor literare-artistice în primul an al festivalului era de 22.000 (cu aproape 400.000 de membri), la cea de-a treia ediție, încheiată anul trecut, numărul lor a crescut la 45.446, iar cel al creatorilor (nu numai de literatură, ci și de pictură, muzică, film, fotografie, artă populară etc.) la peste 804.000: muncitori, tehnicieni, ingineri, medici, țărani, pionieri, elevi, studenți, ostași, alte categorii socio-profesionale. Avem, într-adevăr, în față datele unui vast proces democratic de atragere a maselor la creație, la făurirea culturii noi, socialiste. Desigur, statistică nu este un indicator de prim plan în domeniul creației, însă este imposibil să nu fie o largă bază de masă ce tinde să se actualizeze în acest domeniu rezervat valorilor autentice. Căci ceea ce semnifică elocvent alături de ea se referă la cantitate pur și simplu, ci la asigurarea numărului și a timpului cel mai întins de selecție, promovare și valorificare a creatorilor adevărați, a talentelor din rîndul popoului, fenomen cu adevărat nou, revoluționar, inexistent vreodată.

Ce loc ocupă în acest context, al diversificării creației de masă, ceneclurile literare? În aprilie 1976 — înaintea declanșării Festivalului național „Cîntarea României” — erau înregistrate circa 440 de cenecluri, cu 8.500 de membri (se înțelege, și nu mai revenim asupra acestui fapt, că nu este vorba de tot atîta „poet”, „prozații”, „autori”: atari cifre înregistrează, pe lângă cei ce scriu și, eventual, au talent, pe cei care, în asemenea forme de activitate artistică, se instruesc, învață să înțeleagă, respectiv, să citească poezia, proza ș.a.m.d.). La prima ediție a festivalului: 1.000 de cenecluri cu 18.000 de membri; la a treia ediție: 1.754 de cercuri literare în care activau 23.400 de oameni. În anul festivalului au apărut și s-au dezvoltat cenecluri literare în mari centre muncitorești și plături industriale din Valea Jiului, Hunedoara, Reșița, Galați, Brașov, Baia Mare, Pitești, Focșani, Călărași, București ș.a. Îmbucurător este că satele noastre au trimis spre lumina creației mai mulți tineri ai cuvîntului scris ca niciodată: țărani din Arad, Caraș-Severin, Bihor, Suceava, Alba, Bistrița-Năsăud, Covasna ș.a. își aștern în versuri și cîntece, adesea de factură populară, visurile și împlinerile, năzuințele și sentimentele lor de dragoste față de patrie (de o valoare cu totul deosebită este activitatea ceneclului din Rugoasa, animator fervent al vieții culturale). Interesantă și semnificativă este, de altfel, însăși compoziția socio-profesională a ceneclurilor (se înțelege că aceasta nu determină în nici un fel talentul, dar în mod sigur are o înfluență însemnată asupra conținutului, tematicii, orientării generale spre problematici anume): peste 30 la sută sînt muncitori, tehnicieni, ingineri; 20 la sută țărani, restul fiind cadre didactice, medici, activiști, militari etc.

Concursul de creație — un mijloc activ de manifestare a vocațiilor autentice

Ce rezultate literare au dat concursurile organizate în fiecare ediție a festivalului? La etapa republicană a celei de-a treia ediții, jurile alcătuite din membri ai Uniunii scriitorilor au avut de analizat peste 8.000 de poezii (309 autori), 300 lucrări în proză (170 de autori din care 50 au prezentat reportaje, eseuri, monografii), 53 de montaje literare, piese de teatru, programe pentru brigăzi artistice, literatură satirică și folclor. Ce șanse de a rămîne în literatură au acești autori? Destul de multe dacă înținem seama că dintr-o culegere, „O sută de poezii”, tipărită cu mai multă an în urmă, aproximativ o treime sînt astăzi nume cunoscute în literatură

și confirmind prin evoluția ulterioară selecția inițială. Toată această intensă muncă de identificare, de selecție și antrenare la creația artistică a unui număr de mai mare de oameni, tineri și vîrstnici, de cele mai diverse profesii, răspunde generoselor îndemnări ale secretarului general al partidului de a promova prin această activitate o artă profund angajată, patrioticească. Astfel de concursuri, fără rabat la calitate, a fost organizat cu prioritate în cadrul ceneclurilor și al ceneclurilor de creație literară în cadrul cărui un mare număr de membri ai ceneclurilor și-au recitat și înșiși lucrările. Un juru competent, compus din membri ai Uniunii scriitorilor, poeți, prozațori și critici literari, a decis să

mulți decit cel zece premii retro- prezintă valori certe constituie o garanție că în cenecluri se desfășoară, în general, o muncă bună, exigentă și că, mai ales, acolo unde sînt talente ele sînt bine îndrumate și vor fi și mai atent urmărite grație spiritului critic mai pregnant pe care Uniunea scriitorilor este decisa să-l asigure prin prezența de mare preț a membrilor săi la activitatea ceneclurilor, la dezbaterile lor, precum și la numeroase concursuri de poezie din întreaga țară: spre a mări exigența oricărui începător față de propria sa muncă și a revela publicului larg „puterea cuvîntului” asupra vieții oamenilor — cum atît de exact spunea președintele Uniunii scriitorilor, Dumitru Radu Popescu, conducătorul dezbaterilor din cadrul consfățirii.

și barbarizarea limbii române, cenecluri în care se folosește o limbă română sărăcită nu doar de terțioară, ci mai ales de sugestii ale conținutului de idei. Sînt destule cenecluri care n-au apelat o singură dată, de cînd există, la un conferențiar de specialitate care să le pună în valoare coordonatele ideologice partidului nostru, n-au apelat o singură dată la un exeget critic de autoritate, care să le descrie semnificațiile estetice pe care o promovăm în literatură noastră. Nimic mai destinat zădărnicii decit activitatea unor astfel de cenecluri unde nu pătrund puternic prospețimea și vigoarea istoriei noastre contemporane, legițiile materialismului dialectic și istoric, cenecluri în care mentori respectivi se cîtesc numai pe ei și se laudă numai între ei, care-și

ATITUDINI — PROPUNERI — SUGESTII

- „A te preocupa de cenecluri nu înseamnă un gest de bunăvoință, ci a te preocupa de viitorul literaturii” (Ion Cristoiu, „Știința tineretului”).
„Cenaclul nu trebuie să fie o enclavă la adăpostul căreia se face schimburi de amabilități, izolându-se de marea publică” (G. Brăscu, Neamț).
„Să spunem nu mediocrității și veletarismului” (Lucian Valea).
„Poți fi scriitor fără să calci zilnic pragul redacțiilor din marile orașe”. Să se asigure o circulație mai intensă prin librării și biblioteci, a culegerilor literare valoroase” (Radu Gheancănu, Maru-mare).
„Ar fi bine să se creeze, la nivel județean și național, comisii formate din scriitori cu o mare experiență, reprezentanți de frunte ai ceneclurilor literare și ai instituțiilor pe lângă care acestea își desfășoară activitatea, în scopul de a veghea asupra modului cum se descoperă, se formează și se afirmă noile talente” (Niculae Stoian).

Funcția militantă, artistică și socială a ceneclului

Ar părea, la o privire superficială, că teoria nu face casă bună cu specificul concret, practic al ceneclurilor literare. Dar, în realitate, ceneclurile literare sînt multiple, iar evoluția literaturii, ea însăși, este o permanență, neîntreruptă, care implică o serie de implicații, stilurilor și modalităților sale. Iată ce spunea prozatorul Laurențiu Fulga, vicepreședinte al Uniunii scriitorilor, subliniind înalta menire artistică, socială, educativă a ceneclului literar: „Este imperios necesar de a concepe un fel de „tablă a legilor” fără de slujirea căreia există riscul de a rămîne prizonier al unui vis naștural. Ar fi să arzi pentru fiecare pagină scrisă, dar și a ști să dai focului ceea ce nu corespunde așteptărilor acestor țări. A-ți respecta vocația de creator, pentru a merita și respectul celor care te citesc. A te invita spre editare, și să poți asigura că textele acestei culteri nu sînt cu nimic mai puțin valoroase decit poezia celor mai autorizate nume ale literii autentice românești. Ce dovedește aceasta? Că în România, de aproape patru decenii, dreptul condiției umane de a se afirma plener, pe măsura tuturor virtuților sale, este un adevăr indiscutabil, strălucit demonstrat de uriasul val creator născut din genul popular, afirmat plener în cadrul Festivalului național „Cîntarea României”.

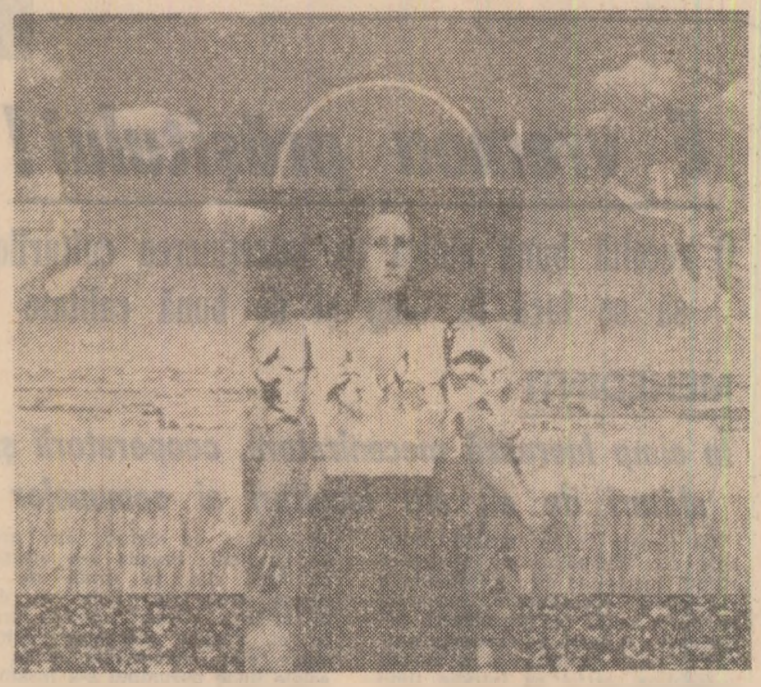
Inchipuie că harul (dacă sînt înzestrați cu asemenea har) este suficient să le asigure eternitatea, dînd cu tîla în scriitorii profesioniști, educativă a ceneclului literar: „Este imperios necesar de a concepe un fel de „tablă a legilor” fără de slujirea căreia există riscul de a rămîne prizonier al unui vis naștural. Ar fi să arzi pentru fiecare pagină scrisă, dar și a ști să dai focului ceea ce nu corespunde așteptărilor acestor țări. A-ți respecta vocația de creator, pentru a merita și respectul celor care te citesc. A te invita spre editare, și să poți asigura că textele acestei culteri nu sînt cu nimic mai puțin valoroase decit poezia celor mai autorizate nume ale literii autentice românești. Ce dovedește aceasta? Că în România, de aproape patru decenii, dreptul condiției umane de a se afirma plener, pe măsura tuturor virtuților sale, este un adevăr indiscutabil, strălucit demonstrat de uriasul val creator născut din genul popular, afirmat plener în cadrul Festivalului național „Cîntarea României”.

„Un ceneclu nu poate face poezii sau prozații, el nu este fabrică de scriitori”. Iată opinia criticului literar Daniel Dinuștru în „Birjii literare — Iași”. Un scriitor se formează în lumea în care trăiește, în viață și la masa de scris. Ceneclul reprezintă, în schimb, prima poziție de audiență căreia se adaugă senința competiției. În al doilea rînd, ceneclul este un mediu de cultură: a forma un asemenea mediu, într-un oraș, într-o colectivitate, oricare ar fi ea, constituie un obiectiv mult mai dificil decit a inventa un talent. Marea realizare a ceneclului constă în a ajunge să fie considerat ca o necesitate acolo unde se află: el impune un nivel de receptare, formează publicul literar, răspunde în mase largi criteriile discernîmintului, ale separării valorilor de non-valori. Ambia ceneclului nu ar fi să formeze scriitori buni, ci buni cititori de literatură: funcția educativă generală a manifestărilor oricărui ceneclu în cadrul căruia trebuie instalate repere solide, ferme ale valorilor autentice. De aceea este atît de necesară creșterea numărului scriitorilor consacrați, căci nu poate exista o artă amatoare bună fără o artă profesională bună. După primul Congres al educației politice și culturale socialiste, viața ceneclurilor a cunoscut o dezvoltare fără precedent, au apărut mari și promițătoare rezerve de talent, o masă de oameni mai apropiați de literatură, iar numeroși care care pretind a fi publicați a sport consensibil. Asupra redacțiilor s-a exercitat o presiune din ce în ce mai puternică, iar oamenii din presă, redactorii publicațiilor noastre ar trebui să-și

Laborator de creație, nu fabrică de scriitori

„Un ceneclu nu poate face poezii sau prozații, el nu este fabrică de scriitori”. Iată opinia criticului literar Daniel Dinuștru în „Birjii literare — Iași”. Un scriitor se formează în lumea în care trăiește, în viață și la masa de scris. Ceneclul reprezintă, în schimb, prima poziție de audiență căreia se adaugă senința competiției. În al doilea rînd, ceneclul este un mediu de cultură: a forma un asemenea mediu, într-un oraș, într-o colectivitate, oricare ar fi ea, constituie un obiectiv mult mai dificil decit a inventa un talent. Marea realizare a ceneclului constă în a ajunge să fie considerat ca o necesitate acolo unde se află: el impune un nivel de receptare, formează publicul literar, răspunde în mase largi criteriile discernîmintului, ale separării valorilor de non-valori. Ambia ceneclului nu ar fi să formeze scriitori buni, ci buni cititori de literatură: funcția educativă generală a manifestărilor oricărui ceneclu în cadrul căruia trebuie instalate repere solide, ferme ale valorilor autentice. De aceea este atît de necesară creșterea numărului scriitorilor consacrați, căci nu poate exista o artă amatoare bună fără o artă profesională bună. După primul Congres al educației politice și culturale socialiste, viața ceneclurilor a cunoscut o dezvoltare fără precedent, au apărut mari și promițătoare rezerve de talent, o masă de oameni mai apropiați de literatură, iar numeroși care care pretind a fi publicați a sport consensibil. Asupra redacțiilor s-a exercitat o presiune din ce în ce mai puternică, iar oamenii din presă, redactorii publicațiilor noastre ar trebui să-și

C. STANESCU

Pacea — bunul cel mai de preț al omenirii

Pacea a constituit și constituie bunul cel mai de preț al umanității, condiția esențială pentru ca oamenii să se poată afirma în plenitudinea capacității lor creatoare. Fapte adinc înscrise în memoria națională, descifrabile odată cu fiecare act solemn al istoriei noastre, lupta patriotică înaintărilor sublimă și mai mult, aspirația continuă spre o existență pașnică, liberă și demnă, spre pace. Ideali umanitari descifrați în momentele trecutului, dar și conștiința unei indestruicibile legături cu evenimentele de viață importante ale prezentului, cu lupta contemporană pentru pace sînt idei generoase ce pot fi desprins din lucrările de pictură și sculptură — dintre cele mai valoroase ale ultimilor ani — reunite sub titlul sugestiv „Pacea — bunul cel mai de preț al omenirii” în expoziția din sălile de parter ale Muzeului de artă.

Lupta pentru pace, pentru o existență liberă a general, de-a lungul timpului, cum ne demonstrează această expoziție, imaginea de o reală forță emoțională. Prezentată pe unul din panourile centrale, o lucrare care este o născătoare a apeliului pentru pace” de Camil Ressu se dovedește purtătoare a unor valori emblematic, străbătută de un dramatism impregnat de un puternic suflet poetic, de un ethos ce pătrunde substanța compozițională și cromatică a acestor adevărate pagini de antologie din istoria picturii românești. Grupate în jurul ei: sculptura lui Gheorghe D. Anghel „Vrem pace”, de o caldă prezenteitate a modelajului și materialului folosit, Lesca și adevărată imaginație a lui Iosif Iosif în planul discursului rațional, cit și în acela al sensibilității. Un simplu vas cu flori poate fi, de asemenea, în interpretarea unor artiști precum Constantin Piliuță, Gheorghe Vasile sau Pavel Codîta un emfocionant omagiu adus ideii de pace.

Îmbogățind în chip creator datele unei tradiții strălucit reprezentate în expoziție prin lucrarea lui Gheorghe D. Anghel, sculptura aduce în atenție câteva realizări care, circumscrinduse din punct de vedere tematic întregii selecții, ilustrează înnoirile problematice specifice genului, impuse de dezvoltarea sculpturii contemporane. O ilustrează, de exemplu, lucrări semnate de Vida Gheza, Ion Iri-mescu, Ion Vlașu, Iulia Oniță, Peter Balogh, Ioana Kassargian, Pa-tricuș, Petre Ciocan. Căci, în această expoziție, vizitatorul expozitiei poate urmări, de-a lungul simezrelor, expresia umanistă către care converg căutările stilistice dintre cele mai diferite ale pictorilor și sculptorilor contemporani, în această expoziție date ale spiritualității noastre, felul în care cei mai buni dintre artiștii contemporani își privesc lumea și își definesc poziția față de ea. Sensibilitatea artiștilor își dovedește pe deplin în această expoziție capacitatea de a se apropia de tema atît de generoasă a întregii manifestări sîndu-și valențele de exprimare emoțională care, și în această expoziție, înseamnă apăsătoare de viață, de aspirație umană de a clădi viitorul în condiții de pace și prosperitate. Pictura capătă astfel — odată cu imagini precum „Primăvara Republicii” de Sever Frențiu, „Imn” de Mihai Rusu, „Pămîntul copiilor” de Brăduț Covăluș, „Oameni, nu vă uitați copilăria” de Traian Brădean, „Mesaj de pace” de Sabin Bălașa, „Tinerii” de Virgil Altmășanu, „Dăruirea păcii” de Marius Călișevici, „Moment solemn” de Vasile Celmare, „Întrebare pentru

Marina PREUTU

Festivalul „Timișoara muzicală”

Ieri seara, la sala „Capitol”, s-a dat semnalul deschiderii celei de-a VIII-a ediții a Festivalului „Timișoara muzicală”, o sărbătoare a muzicii, care cuprinde peste 20 de remarcabile momente care dau spectacolului imaginea unei succesorii artistice comunistice și interpretative românești. Pe primul plan se află muzica românească — pagini corale, simfonice, vocal-simfonice, de balet, teatru instrumental — opusuri de dată recentă, alături de prima audiere mondială, să pledeze pentru valorile compoziției naționale. La Timișoara s-a ascultat pentru prima oară „Vocarea naturii” de George Enescu, iar cum „Săuta Castelului”, de Demetriu Constantinescu, s-a constituit într-un moment-simbol: un excepțional preludiu la colocolul „Muzicienii români și pacea” — care va avea loc astăzi în sala Li-cului de artă „Ion Vidu” și participarea unor cunoscuți compozitori, muzicologi, scriitori; o convîngătoare invitație către iubitorii artei sunetelor de a urmări toate evenimentele acestui festival, care, nu întâmplător, va face să răsuné, în final, adică peste două săptămîni, cea de-a IX-a Simfonie beethoveniană, cu marea tîndă „Oda a bucuriei”.

Smaranda OTEANU

